

آوردن این مطالب نه به معنای تأییدست و نه به تبلیغ و نه... تنها برای خواندنست و ...

لایحهء نظام صنفی کشور

(به نقل از تارنمای رسمی « مجلس » - « خانه ملت »)

خانه ملت

لايحه نظام صنفى

تهيه وتنظيم : دبير خانه هيات عالى نظارت

لایحه نظام صنفی کشور

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - نظام صنفی :

قواعد و مقرراتی است که امور مربوط به سازمان ، وظایف، اختیارات ، حدود و حقوق افراد و واحدهای صنفی را طبق این قانون تعیین می کند .

ماده ۲ - فرد صنفی :

هر شخص حقیقی یا حقوقی با داشتن شروط زیر فرد صنفی شناخته می شود:

الف - در یکی از فعالیت های صنفی اعم از تولید ، تبدیل ، خرید ، فروش ، توزیع ، خدمات و خدمات فنی سرمایه گذاری کند.

ب - به عنوان پیشه ور و صاحب حرفه و شغل آزاد ، محل کسبی دایر یا وسیله کسبی فراهم آورد.

پ - تمام یا قسمتی از کالا ، محصول یا خدمات خود را به طور مستقیم یا غیر مستقیم و به صورت کلی یا جزئی به مصرف کننده عرضه دارد.

تبصره ۱: صنفی که مانند پزشکان ، دندانپزشکان ، داروسازان ، وکلای دادگستری ، کارشناسان رسمی دادگستری ، سردفتران اسناد رسمی و روزنامه نگاران نظام یا قانون خاص دارند، از شمول این قانون مستثنا هستند. مرجع تشخیص وجود نظام یا قانون خاص، هیات عالی نظارت است.

تبصره ۲: اگر شخصی فرد صنفی شناخته شود، این امر مانع برخوردار گردیدن آن شخص از مزایای قانونی مترتب بر آن نوع فعالیت نخواهد بود .

ماده ۳ - واحد صنفی :

هر واحد اقتصادی که فعالیت آن در محل ثابت یا وسیله سیار باشد و توسط فرد صنفی یا اخذ پروانه کسب دایر شده باشد ، واحد صنفی شناخته می شود .

تبصره ۱ : استفاده از اماکن دارای کاربری اداری یا مسکونی به عنوان محل ثابت کسب بلامانع است.

تبصره ۲ : منظور از وسیله سیار تاکسی بار ، کمپرسی یا جرأتقال است که وسیله آرایه مستقیم خدمات به مصرف کننده است. سایر مصداق وسیله سیار به تشخیص هیات عالی نظارت تعیین خواهد شد.

تبصره ۳ : فعالیت واحد های صنفی سیار در محل ثابت با اخذ پروانه کسب برای همان محل، بلامانع است.

تبصره ۴: آژانس های تاکسی تلفنی، تاکسی سرویس ها و آموزشگاه های رانندگی، واحد صنفی محسوب می شوند.

ماده ۴ - صنف :

آن گروه از افراد صنفی که طبیعت فعالیت آنان از یک نوع باشد، تشکیل یک صنف را می دهند. صنوف مشمول این قانون، با توجه به نوع فعالیت آنها به چهار گروه تولیدی، خدمات فنی، توزیعی یا خدماتی به شرح زیر تقسیم می شوند:

۱- صنوف تولیدی - آن دسته از صنوفی که فعالیت و خلاقیت های آنها منجر به تغییر فیزیکی یا شیمیایی مواد می شود و تولیدات خود را به طور مستقیم یا غیر مستقیم در اختیار مصرف کننده قرار می دهند، صنوف تولیدی نامیده می شوند.

تبصره: تشخیص واحدهای صنفی تولیدی یا غیر صنفی تولیدی با هیات عالی نظارت است.

۲- صنوف خدمات فنی - آن دسته از صنوفی که فعالیت آنها منجر به رفع عیب و نقص یا مرمت و نگهداری کالای گردد، یا اشتغال به آن مستلزم داشتن صلاحیت فنی است، صنوف خدمات فنی نامیده می شوند.

۳- صنوف توزیعی - آن دسته از صنوفی که فقط نسبت به عرضه کالا از محل واردات یا تولیدات داخلی اقدام می کنند، بدون اینکه در تولید کالا یا تغییر دادن کیفیت آن نقش داشته باشند، صنوف توزیعی نامیده می شوند.

۴- صنوف خدماتی - آن دسته از صنوفی که با فعالیت های خود قسمتی از نیازهای جامعه را تأمین می کنند و این فعالیت در زمینه فعالیت صنوف تولیدی، خدمات فنی و توزیعی نیست، صنوف خدماتی نامیده می شوند.

تبصره: فهرست تفکیکی صنوف چهار گانه مزبور توسط دبیرخانه هیات عالی نظارت و با همکاری مجامع امور صنفی مراکز استانها تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۵ - پروانه کسب :

مجوزی است که طبق مقررات این قانون به منظور شروع و ادامه کسب و کار و حرفه به فرد صنفی برای محل مشخص یا وسیله کسب معین داده می شود.

ماده ۶ - پروانه تخصصی و فنی :

گواهینامه ای است که بر داشتن مهارت انجام دادن کارهای تخصصی یا فنی دلالت دارد و به وسیله مراجع ذی صلاح صادر می شود.

ماده ۷- اتحادیه :

افراد هر صنف برای حفظ حقوق مادی و معنوی شغلی خود و برای انجام دادن فعالیتها و سایر وظایف و مسوولیتهای محوله بر طبق این قانون ، با تشریک مساعی و معاضدت یکدیگر تشکیل اتحادیه رامی دهند .

ماده ۸- مجمع امور صنفی :

مجمعی است که از نمایندگان منتخب اعضای هیات مدیره اتحادیه های صنفی برای انجام دادن وظایف و مسوولیت های مقرر در این قانون تشکیل می شود.

ماده ۹- شورای اصناف کشور:

شورایی است که از نمایندگان هیات ریسه مجامع امور صنفی شهرستانهای کشور با هدف تقویت مبانی نظام صنفی در تهران تشکیل می گردد.

ماده ۱۰- کمیسیون نظارت :

کمیسیونی است که طبق مقررات این قانون تشکیل می شود و بر اتحادیه ها و مجامع امور صنفی هر شهرستان نظارت دارد .

ماده ۱۱- هیات عالی نظارت :

هیاتی است که به منظور تعیین خط مشی، هدایت و ایجاد هماهنگی و نظارت بر کلیه اتحادیه ها، مجامع امور صنفی، شورای اصناف کشور و کمیسیونهای نظارت تشکیل می گردد و بالاترین مرجع تصمیم گیری و نظارت بر امور اصناف کشور است.

فصل دوم - فرد صنفی

ماده ۱۲- اهم وظایف افراد صنفی عبارت است از:

۱- افراد صنفی مکلفند مقررات صنفی، همچنین قوانین و مقررات انتظامی، بهداشتی، ایمنی، حفاظت فنی و زیباسازی محیط کار و دستورالعملهای مربوط به نرخها و قیمت گذاری کالاها و خدمات را که از سوی مراجع قانونی ذی ربط ابلاغ می گردد رعایت و اجرا کنند.

تبصره ۵: افراد صنفی از پرداخت هزینه های مرتب بر صدور مجوز انجام دادن تغییرات و تعمیرات درخواستی مراکز بهداشتی در واحد صنفی خود معاف اند.

۲- هرگاه شخصی بخواهد فعالیتی صنفی را آغاز کند، ابتدا باید به اتحادیه ذی ربط مراجعه و تقاضای کتبی خود را تسلیم و رسید دریافت دارد. اتحادیه مکلف است در چهارچوب مقررات نظر خود را مبنی بر رد یا قبول تقاضا حداکثر ظرف پانزده روز یا احتساب ایام غیر تعطیل رسمی به صورت کتبی به متقاضی اعلام کند. عدم اعلام نظر در مدت یاد شده به منزله پذیرش تقاضا محسوب می گردد. در صورت قبول تقاضا توسط اتحادیه، متقاضی باید از آن تاریخ ظرف حداکثر سه ماه مدارک مورد نیاز اتحادیه را تکمیل کند و به اتحادیه تسلیم دارد. در غیر اینصورت متقاضی جدید محسوب خواهد گردید. اتحادیه موظف است پس از دریافت تمام مدارک لازم با رعایت ضوابط، ظرف پانزده روز نسبت به صدور پروانه کسب و تسلیم آن به متقاضی اقدام کند. همچنین، متقاضی پروانه کسب موظف است از تاریخ دریافت پروانه کسب ظرف شش ماه نسبت به افتتاح محل کسب اقدام کند.

تبصره ۵: چنانچه اتحادیه درخواست متقاضی پروانه کسب را رد کند یا از صدور پروانه کسب استکفاف ورزد، باید مراتب را با ذکر دلایل مستند به طور کتبی به متقاضی اعلام کند. در صورتیکه متقاضی به آن معترض باشد، می تواند اعتراض کتبی خود را ظرف بیست روز از تاریخ دریافت پاسخ به مجمع امور صنفی ذی ربط تسلیم دارد. مجمع امور صنفی مکلف است طی پانزده روز به اعتراض متقاضی رسیدگی و نظر نهایی خود را برای اجرا به اتحادیه مربوط اعلام کند.

تبصره ۴: در صورتیکه اتحادیه یا متقاضی به نظر مجمع امور صنفی معترض باشند می توانند ظرف بیست روز از زمان ابلاغ نظر مجمع امور صنفی اعتراض خود را نسبت به نظر مجمع مذکور به کمیسیون نظارت منعکس کنند. کمیسیون نظارت مکلف است ظرف یک ماه نظر خود را اعلام دارد. نظر کمیسیون نظارت در این مورد قطعی و لازم الاجرا است، مگر آن که هیات عالی نظارت نظر کمیسیون نظارت را ظرف یک ماه پس از دریافت اعتراض نقض کند، در اینصورت نظر هیات عالی نظارت قطعی و لازم الاجرا است.

تبصره ۳: کلیه اشخاص حقوقی که مشمول قانون نظام صنفی هستند، موظفند نسبت به اخذ پروانه کسب از اتحادیه مربوط اقدام کنند. تشخیص انطباق فعالیت اشخاص حقوقی با مقررات قانون نظام صنفی و مراعات مفاد این تبصره و اعلام مشمولیت آنها با کمیسیون نظارت است.

تبصره ۴: صدور بیش از یک پروانه کسب برای هر فرد صنفی واجد شروط بلامانع است.

تبصره ۵: در صورتی که چند نفر یک واحد صنفی را به صورت مشترک اداره کنند، به طور تضامنی مسوولیت امور واحد را عهده دار خواهند بود.

۳- کلیه عرضه کنندگان کالاها و خدمات مکلفند با الصاق برچسب روی کالا، یا نصب تابلو در محل کسب یا حرفه، قیمت واحد کالا یا دستمزد خدمت را به طور روشن و مکتوب و به گونه ای که برای همگان قابل رویت باشد اعلام کنند.

۴- هر فرد صنفی در مقابل دریافت بها، اجرت یا دستمزد باید صورت حسابی شامل نام و نشانی واحد صنفی، تاریخ، مبلغ دریافتی و نوع و مشخصات کالاهای فروخته شده یا خدمات انجام شده را به مشتری تسلیم دارد.

تبصره ۱: مجمع امور صنفی می تواند با تصویب کمیسیون نظارت، موارد زیر را از دادن صورت حساب معاف کند:

الف- هر صنف یا شغلی تا مبلغ معینی.

ب- افراد صنفی که طبیعت کسی یا حرفه ای آنان به گونه ای است که دادن صورت حساب برای آنها مشکل است.

تبصره ۲: افراد صنفی که کالاهای خود را به صورت کلی عرضه می کنند باید از صورت حسابهای چاپ شده استفاده کنند و مشخصات خریدار را نیز در آن بنویسند.

۵- فرد صنفی، مسوول انطباق کیفیت و کمیت هر نوع کالای عرضه شده با خدمت ارائه گردیده با وجه یا اجرت دریافتی متدرج در صورت حساب است.

ماده ۱۳: افراد صنفی مکلف اند پیش از به کارگیری کسانی که برای انجام دادن خدمات به منازل و اماکن مراجعه می کنند، مراتب را به اتحادیه اطلاع دهند تا پس از اخذ نظر نیروی انتظامی نسبت به صدور کارت شناسایی عکس دار با درج تخصص اقدام لازم به عمل آید.

ماده ۱۴: تاسیس هر نوع واحد صنفی و اشتغال به هر نوع کسب و حرفه، مستلزم داشتن پروانه کسب است. در غیر این صورت، فعالیت غیرقانونی محسوب می گردد.

تبصره ۱: تهیه و تنظیم ضوابط لازم برای صدور پروانه کسب، براساس آیین نامه ای خواهد بود که ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون توسط وزارت بازرگانی و با کسب نظر وزارتخانه های کشور، بهداشت، درمان

و آموزش پزشکی و اداره کل نظارت بر اماکن عمومی ناجا و مجامع امور صنفی مراکز استانها تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید .

تبصره ۲: صدور پروانه کسب برای مشاغل تخصصی و فنی مستلزم اخذ پسر وانه تخصصی و فنی از مسراج ذی ربط است. انواع مشاغل تخصصی و فنی به شرح آیین نامه ای خواهد بود که توسط وزارت بازرگانی و با هماهنگی وزارتخانه ها و سازمانهای ذیربط تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

تبصره ۳: کلیه کارکنانی که در واحدهای صنفی به امور تخصصی و فنی اشتغال دارند باید برای اشتغال به کار، پروانه تخصصی و فنی اخذ کنند. ضوابط و مقررات صدور پروانه مذکور، به موجب آیین نامه ای خواهد بود که ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت بازرگانی، با هماهنگی وزارتخانه ها و سازمانهای ذی ربط تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

تبصره ۴: برای صنفی که تعداد آنها به حد نصاب لازم برای تشکیل اتحادیه نرسیده باشد یا فاقد اتحادیه باشند، پروانه کسب از طریق اتحادیه همگن، که مرجع تعیین آن کمیسیون نظارت است، بر اساس مقررات و ضوابط این قانون صادر خواهد شد .

ماده ۱۵: واحدهای صنفی مکلفند در هر سال عوارض کسب و پیشه و حق عضویت اتحادیه را بپردازند و همچنین مالیات خود را پرداخت کنند یا ترتیب پرداخت آنها را بدهند. تمدید پروانه کسب هر پنج سال یکبار الزامی است.

تبصره ۱: منظور از دادن ترتیب پرداخت، تسلیم اظهار نامه مالیاتی است که برای تمدید پروانه کسب کفایت می کند.

تبصره ۲: مقررات مربوط به اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تامین اجتماعی کارکنان واحدهای صنفی موضوع این قانون ظرف مدت شش ماه پس از تصویب قانون با پیشنهاد هیات عالی نظارت به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۶: در صورتی که دارنده پروانه کسب محجور شود، قیم می تواند با رعایت غبطه محجور و طبق مقررات این قانون و آیین نامه های مربوط نسبت به اداره یا انتقال واحد صنفی اقدام کند .

ماده ۱۷: صاحبان اماکن عمومی مانند سالن های پذیرایی، اغذیه فروشی ها و رستورانها اعم از چلو کبابی ها یا سایر اماکن مشابه به تشخیص مجمع امور صنفی و تصویب کمیسیون نظارت مکلفند:

الف - فهرست قیمت غذا و مواد غذایی را که برای مصرف مشتریان ارائه می شود در برگه های مخصوص تهیه کنند و در دسترس مشتریان قرار دهند و بر مبنای آن صورت حساب به مشتری تسلیم دارند .

ب- توزیع اغذیه و مواد غذایی خود را در تابلو مخصوص در محلی کسب به قسمی که در معرض دید همگان باشد نصب کنند.

ماده ۱۸: افراد صنفی مجاز نیستند برای جلب مشتری در باره محصولات، کالاها یا خدمات، برخلاف واقع تبلیغ کنند. در غیر این صورت، طبق ماده ۶۶ این قانون با آنها رفتار خواهد شد.

فصل سوم- اتحادیه ها

ماده ۱۹: در هر شهرستان که واحدهای صنفی با فعالیت های شغلی مشابه یا همگن وجود داشته باشد، افراد صنفی با رعایت این قانون مبادرت به تشکیل اتحادیه می کنند.

تبصره ۱: اتحادیه دارای شخصیت حقوقی و غیرانتفاعی است و پس از ثبت در وزارت بازرگانی رسمیت می یابد.

تبصره ۲: حد نصاب تعداد واحدهای صنفی برای تشکیل یک اتحادیه در کشور به شرح زیر است:

الف - در تهران ۴۰۰ واحد

ب - در شهرستانهای با بیش از یک و نیم میلیون نفر جمعیت ۳۰۰ واحد

پ - در شهرستانهای دارای بیش از نیم میلیون نفر و کمتر از یک و نیم میلیون نفر جمعیت ۲۰۰ واحد

ت - در شهرستانهای با کمتر از پانصد هزار نفر جمعیت ۱۰۰ واحد

کمیسیون نظارت هر شهرستان موظف است ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون نسبت به ادغام اتحادیه هایی که تعداد واحدهای صنفی تحت پوشش آنها کمتر از نصابهای تعیین شده است، اقدام کند.

تبصره ۳: در هر مورد که تعداد واحدهای صنفی برای تشکیل اتحادیه به حد نصاب مقرر نرسد و تعیین اتحادیه همگن نیز برای آنها امکانپذیر نباشد، بنا به پیشنهاد کمیسیون نظارت و تصویب هیات عالی نظارت، اتحادیه ای در مرکز استان از واحدهای صنفی موجود در شهرستانهای همان استان تشکیل خواهد گردید. اتحادیه های استانی نظیر سایر اتحادیه های موضوع این ماده خواهند بود. هنگامی که تعداد واحدهای صنفی صنوف یاد شده برای تشکیل اتحادیه در هر شهرستان به حد نصاب مقرر برسد، اتحادیه ای در آن شهرستان طبق مقررات این قانون تشکیل خواهد شد.

ماده ۲۰: وظایف و اختیارات اتحادیه ها عبارت است از:

۱- ارایه پیشنهاد برای تهیه، تنظیم یا تغییر ضوابط صدور پروانه کسب و انواع پروانه های لازم برای مشاغل، به مجمع امور صنفی .

۲- اجرای مصوبات و بخشنامه های هیات عالی نظارت و کمیسیون نظارت که در چارچوب این قانون به اتحادیه ها ابلاغ می گردد.

تبصره ۵: مجمع امور صنفی موظف است مصوبات و بخشنامه های هیات عالی نظارت و کمیسیون نظارت را ظرف پنج روز از تاریخ دریافت به اتحادیه ها ابلاغ کند. پس از انقضای این مهلت، دبیرخانه هیات عالی نظارت و کمیسیون نظارت می توانند بی واسطه مصوبات و بخشنامه های خود را به اتحادیه ها برای اجرا ابلاغ کنند.

۳- ارایه پیشنهاد درباره امراض صنفی به مجمع امور صنفی .

- ۴- صدور پروانه کسب با دریافت تقاضا و مدارک متقاضیان و رعایت قوانین و مقررات مربوط.
- ۵- ابطال پروانه کسب و تعطیل محل کسب طبق مقررات و اعلام آن به کمیسیون نظارت و جلوگیری از ادامه فعالیت واحدهای صنفی که بدون پروانه کسب دایر می شوند یا پروانه آنها به عللی باطل می گردد.
- ۶- تنظیم بودجه سال بعد و تسلیم آن تا آخر دی ماه هر سال به مجمع امور صنفی جهت رسیدگی و تصویب.
- ۷- تنظیم ترازنامه سالانه و تسلیم آن تا پایان خرداد ماه هر سال به مجمع امور صنفی برای رسیدگی و تصویب.
- ۸- ایجاد تسهیلات لازم برای آموزشهای مورد نیاز افراد صنفی به طور مستقل یا با کمک سازمانهای دولتی یا غیردولتی.
- ۹- تشکیل کمیسیونهای رسیدگی به شکایات، حل اختلاف، بازرسی واحدهای صنفی، فنی و آموزشی و کمیسیونهای دیگر مصوب هیات عالی نظارت.

تبصره ۱: اعضای کمیسیونهای مذکور بین سه تا نه نفر اند که از میان اعضای دارای پروانه کسب به پیشنهاد اتحادیه و تصویب مجمع امور صنفی ذی ربط تعیین می شوند.

تبصره ۲: آیین نامه اجرایی این بند توسط دبیرخانه هیات عالی نظارت و مجمع امور صنفی مراکز استانها تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

تبصره ۳: در صورت بروز اختلاف صنفی بین افراد صنفی و اتحادیه، مراتب به مجمع امور صنفی جهت رسیدگی و صدور رای ارجاع می شود. طرف معترض نسبت به رای صادر شده می تواند ظرف بیست روز اعتراض خود را به کمیسیون نظارت تسلیم دارد. نظر کمیسیون نظارت قطعی و لازم الاجرا خواهد بود.

۱۰- ارایه پیشنهاد به منظور تعیین نرخ کالا و خدمات، حدود صنفی، تعداد واحدهای صنفی مورد نیاز در هر سال جهت صدور پروانه کسب به مجمع امور صنفی جهت رسیدگی و تصویب کمیسیون نظارت.

۱۱- سایر مواردی که در این قانون پیش بینی شده است.

ماده ۲۱: مدت خدمت و مسوولیت اعضای هیات مدیره اتحادیه ها از تاریخ انتخاب، چهار سال تمام است. کمیسیون نظارت موظف است شش ماه قبل از پایان هر دوره مقدمات برگزاری انتخابات را فراهم آورد. انتخاب مجدد افراد عضو هیات مدیره، در ادوار بعدی بلامانع است.

تبصره ۱: انتخابات اتحادیه ها در دور اول با حضور حداقل یک سوم اعضا و در دور دوم با حضور حداقل یک چهارم اعضا رسمیت می یابد. آیین نامه انتخابات اتحادیه ها را وزارت بازرگانی با همکاری مجمع امور صنفی مراکز استانها ظرف مدت دو ماه از تاریخ تصویب این قانون تهیه خواهد کرد و برای تصویب به هیات عالی نظارت ارایه خواهد داد.

تبصره ۲: در صورتیکه بر اثر استعفاء، عزل، فوت، بیماری یا حجر عضو یا اعضای از هیات مدیره، هیات مذکور از نصاب قانونی برای اداره اتحادیه ساقط شود، کمیسیون نظارت مکلف است حداکثر ظرف مدت شش ماه نسبت به برگزاری انتخابات جدید اقدام کند و تا انجام انتخابات، از بین افرادی از اعضای همان صنف که

توسط مجمع امور صنفی معرفی می گردند افراد واجد شروط قانونی را برای اداره امور اتحادیه به طور موقت منصوب کند. افراد منصوب شده دارای کلیه اختیارات و حقوق و تکالیف هیات مدیره به استثنای عضویت در هیات ریسه مجمع امور صنفی خواهند بود.

تبصره ۳: چنانچه انتخابات اتحادیه ای بر اساس مفاد تبصره یک این ماده صورت نپذیرد، تا انتخاب هیات مدیره جدید به شرح مندرج در تبصره ۲ عمل خواهد شد.

ماده ۲۲: هیات مدیره هر اتحادیه مکلف است یک نفر را از بین خود، به عنوان نماینده رسمی برای عضویت در مجمع امور صنفی به کمیسیون نظارت معرفی کند.

ماده ۲۳: واحد صنفی تنها در موارد زیر، پس از گذراندن مراحل مندرج در آیین نامه ای که به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید، به طور موقت از یک هفته تا شش ماه تعطیل می گردد:

۱- اشتغال به شغل یا مشاغل دیگر در محل کسب، غیر از آنچه در پروانه کسب قید گردیده یا کمیسیون نظارت مجاز شمرده است.

۲- تعطیل محل کسب بدون دلیل موجه حداقل به مدت ۱۵ روز برای آن دسته از صنفی که به تشخیص هیات عالی نظارت موجب عسر و حرج برای مصرف کننده می شود.

تبصره ۵: تشخیص موجه بودن دلیل با مجمع امور صنفی است.

۳- عدم پرداخت حق عضویت به اتحادیه بر اساس ضوابطی که در آیین نامه مصوب کمیسیون نظارت تعیین شده است.

۴- عدم اجرای مصوبات و دستورات قانونی هیات عالی و کمیسیون نظارت که به وسیله اتحادیه ها به واحدهای صنفی ابلاغ شده است.

تبصره ۵: تشخیص عدم اجرا بر عهده مجمع امور صنفی است.

۵- عدم اجرای مقررات اداره کل نظارت بر اماکن عمومی ناجا.

تبصره ۱: تعطیل موقت واحد صنفی با اعلام اتحادیه، راساً از طریق نیروی انتظامی به عمل می آید.

تبصره ۲: هر فرد صنفی که واحد کسب وی تعطیل می شود می تواند به کمیسیون نظارت شکایت کند. نظر کمیسیون نظارت، که حداکثر ظرف دو هفته اعلام خواهد شد، قطعی و لازم الاجرا است.

تبصره ۳: جبران خسارات وارد شده به واحد صنفی در اثر تعطیل غیر موجه یا مجوز اتحادیه یا مراجع دیسگر، به استناد نظر کمیسیون نظارت، بر عهده دستور دهنده است.

ماده ۲۴: هر شخص حقیقی یا حقوقی که بدون داشتن پروانه کسب دایم یا موقت مبادرت به تاسیس محل کسب کند، محل دایر شده با اعلام اتحادیه، رأساً از طریق نیروی انتظامی پلمب می گردد.
تبصره ۱: قبل از پلمب محل دایر شده، از ده تا بیست روز به دایر کننده مهلت داده می شود تا کالاهای موجود در محل را تخلیه کند.

تبصره ۲: پرداخت عوارض توسط اشخاص موضوع این ماده موجب احراز هیچ یک از حقوق صنفی نخواهد شد.
تبصره ۳: اتحادیه ها مکلفند نسبت به صدور پروانه کسب جهت آن دسته از واحدهای صنفی که تا قبل از تصویب این قانون دایر گردیده اند، با دریافت سند مالکیت یا اجاره نامه یا میابعه نامه یا قرارداد واگذاری عین یا منافع محل کسب، برگ پرداخت عوارض کسب و پیشه سالانه شهرداری، گواهی بهداشت محیط کار و سلامت فرد جهت صنفی که مشمول قانون مواد خوردنی و آشامیدنی هستند و همچنین پروانه تخصصی و فنی جهت صنوف تولیدی و خدمات فنی حداکثر ظرف چهار ماه از تاریخ تصویب این قانون اقدام کنند.

تبصره ۴: اتحادیه ها مکلفند نسبت به صدور پروانه کسب جهت واحدهای صنفی معروض بدون رعایت تشریفات مندرج در این قانون اقدام عاجل به عمل آورند.

تبصره ۵: واحدهای صنفی که به عنوان آلاینده یا مزاحم نقل مکان داده می شوند، همچنان عضو اتحادیه ای که بوده اند خواهند ماند، حتی اگر در محدوده جغرافیایی جدیدی قرار گیرند. مفاد تبصره ۴ در مورد اینگونه واحدها نیز لازم الاجراست.

ماده ۲۵: منافع مالی هر اتحادیه عبارتند از:

الف - وجوه حاصل از آرایه خدمات به متقاضیان پروانه کسب.

ب - حق عضویت افراد صنفی در اتحادیه.

پ - وجوه دریافتی در ازای آرایه خدمات اعم از فنی و آموزشی به اعضای صنف.

ت - کمک های دریافتی از اشخاص حقیقی یا حقوقی.

تبصره ۱: میزان نحوه وصول وجوه موضوع این ماده متناسب با وضعیت اتحادیه، نوع شغل و شهر، صرفاً و انحصاراً در چارچوب آیین نامه ای مجاز خواهد بود که به پیشنهاد مجامع امور صنفی مراکز استانها به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

تبصره ۲: اتحادیه ها موظفند بیست درصد مبالغ دریافتی به موجب این ماده را به حساب مجمع امور صنفی واریز کنند.

ماده ۲۶: در صورتیکه دارنده پروانه کسب بخواهد پروانه کسب را به دیگری واگذار کند باید به صورت کتبی درخواست خود را به اتحادیه تسلیم دارد. اتحادیه در صورت واجد شروط قانونی بودن فرد معرفی شده و با رعایت سایر مقررات ، پروانه کسب متقاضی را باطل و پروانه جدیدی به نام فرد معرفی شده صادر می کند.

ماده ۲۷: در صورت فوت صاحب پروانه کسب ، حقوق متعارف ناشی از واحد صنفی متعلق به ورثه است. چنانچه ورثه یا نماینده قانونی آنها مایل باشند ، در صورت دارا بودن شروط فردی، می توانند ظرف دو سال نسبت به اخذ پروانه کسب یا رعایت مقررات اقدام کنند. پس از انقضای مهلت مقرر پروانه مزبور از درجه اعتبار ساقط است.

فصل چهارم - مجمع امور صنفی

ماده ۲۸: مجمع امور صنفی از نمایندگان منتخب اتحادیه ها به صورتهای زیر تشکیل می گردد:

الف: مجمع امور صنفی صنوف تولیدی - خدمات فنی .

ب: مجمع امور صنفی صنوف توزیعی - خدماتی .

پ: مجمع امور صنفی مشترک صنوف تولیدی - خدمات فنی و توزیعی - خدماتی .

تبصره ۱: مجمع امور صنفی دارای شخصیت حقوقی و غیرانتفاعی است و پس از ثبت در وزارت بازرگانی رسمیت می یابد.

تبصره ۲: حداقل تعداد واحدهای صنفی دارای پروانه کسب در هر شهرستان برای تشکیل دو مجمع جداگانه، پنج هزار واحد صنفی است. هیات عالی نظارت می تواند بنا به مقتضیات هر شهرستان نصاب مذکور را تغییر دهد و نسبت به تشکیل، ادغام یا تفکیک مجمع یا مجامع امور صنفی اتخاذ تصمیم کند.

تبصره ۳: در صورت ادغام مجامع امور صنفی، کلیه اموال، داراییها، حقوق و تعهدات مجامع قبلی با نظارت کمیسیون نظارت به مجمع امور صنفی مشترک منتقل می گردد.

تبصره ۴: در صورت تفکیک مجمع امور صنفی مشترک، کلیه اموال، داراییها، حقوق و تعهدات آن به نسبت تعداد اعضا با نظارت کمیسیون نظارت به مجامع جدید منتقل می گردد.

ماده ۲۹: تعداد اعضای هیات ریسه مجمع امور صنفی مشترک پنج نفر به شرح زیر است:

الف: یک نفر رییس .

ب: دو نفر نایب رییس.

پ: یک نفر دبیر.

ت: یک نفر خزانه دار.

اعضای هیات ریسه به نسبت تعداد اتحادیه های مربوط به صنوف انتخاب خواهند شد.

تبصره ۵: تعداد اعضای هیات ریسه مجمع امور صنفی تولیدی - خدمات فنی یا توزیعی - خدماتی هر کدام سه نفر مشتمل بر رییس، نایب رییس و دبیر است .

ماده ۳۰: جلسات مجامع امور صنفی با حضور حداقل دو سوم اعضا تشکیل می شود و رسمیت می یابد و تصمیمات متخذه با اکثریت نصف به علاوه یک آرای حاضران در جلسه معتبر خواهد بود .

- ۸- رسیدگی به اعتراضی افراد صنفی نسبت به تصمیمات اتحادیه ها.
- ۹- انتخاب و معرفی یک نفر نماینده از بین اعضا هیات ریسه به کمیسیون نظارت برای نظارت بر حسن اجرای انتخابات هیات مدیره اتحادیه ها .
- ۱۰- پیشنهاد تشکیل اتحادیه جدید یا ادغام اتحادیه ها یا تقسیم یک اتحادیه به دو یا چند اتحادیه برای اتخاذ تصمیم به کمیسیون نظارت.
- ۱۱- تعیین نوع کالاها و خدماتی که افراد هر صنف می توانند برای فروش، عرضه یا رایبه کنند و پیشنهاد آن برای اتخاذ تصمیم به کمیسیون نظارت و اعلام مصوبه کمیسیون به اتحادیه ها برای ابلاغ به افراد صنفی یا هدف جلوگیری از تداخل صنفی .
- ۱۲- جمع آوری اطلاعات و آمار لازم به وسایل مقتضی و جذب همکاری فرمانداریها و شهرداریها جهت تعیین تعداد واحدهای صنفی متناسب با جمعیت شهرها و بازارهای شهری .
- ۱۳- تنظیم ساعات کار و ایام تعطیل واحدهای صنفی با توجه به طبیعت و نوع کار آنان و رایبه برنامه برای اتخاذ تصمیم به وسیله کمیسیون نظارت .
- ۱۴- همکاری و معاضدت با سایر مجامع امور صنفی و اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اتاق تعاون.
- ۱۵- تصویب بودجه، ترازنامه و صورتهای مالی اتحادیه ها پس از رسیدگی به آنها و نظارت بر عملیات مالی اتحادیه ها .
- ۱۶- درجه بندی واحدهای صنفی، در موارد لزوم، طبق ضوابط و مقرراتی که توسط وزارت بازرگانی، و با کسب نظریه و نظر انجمن، مجمع امور صنفی و اتحادیه های ذی ربط تهیه می شود و به تصویب کمیسیون نظارت می رسد.
- ۱۷- اجرای برنامه های علمی، آموزشی و پژوهشی مورد نیاز برای ارتقای سطح آگاهی های هیات مدیره اتحادیه ها با همکاری دستگاههای دولتی ذی ربط در چارچوب مقررات.
- ۱۸- تنظیم ترازنامه و صورتهای مالی سالانه خود و تسلیم آن ظرف دو ماه بعد از پایان هر سال مالی به کمیسیون نظارت برای رسیدگی و تصویب.
- تبصره ۵:** کمیسیون نظارت مکلف است ترازنامه و صورتهای مالی را ظرف یک ماه رسیدگی کند و نتیجه رایبه مجمع امور صنفی اعلام دارد. تایید ترازنامه به منزله مفاصا حساب دوره عملکرد مجمع امور صنفی نخواهد بود.
- ۱۹- تنظیم بودجه سال بعد خود و تسلیم آن تا اول بهمن ماه هر سال به کمیسیون نظارت برای تصویب و نظارت بر اجرای آن.
- ۲۰- سایر مواردی که در این قانون پیش بینی شده است .
- تبصره ۱:** مجامع امور صنفی با وزارت آموزش و پرورش در مورد آموزش مهارتهای شاخه کار دانش همکاری لازم را به عمل خواهند آورد.

تبصره ۴: مجامع امور صنفی مجازند برای تشکیل بانک اصناف، موسسات اعتباری، صندوق قرض الحسنه، شرکت تعاونی اعتبار و دیگر موسسات پولی، بانکی، مالی و اعتباری، طبق قوانین و مقررات جاری کشور اقدام کنند.

ماده ۳۴: در شهرستانهایی که برخی از اتحادیه ها به علت نداشتن امکانات و تواناییهای لازم نتوانند صدور پروانه کسب را عهده دار شوند، به پیشنهاد آن اتحادیه و تصویب کمیسیون نظارت، مسوولیت صدور پروانه کسب به طور موقت به مجمع امور صنفی واگذار می گردد. در صورت رفع مشکل، بنا به پیشنهاد همان اتحادیه و تصویب کمیسیون نظارت، مسوولیت صدور پروانه کسب برعهده اتحادیه قرار خواهد گرفت.

ماده ۳۵: وظایف کمیسیون بازرسی مجامع امور صنفی به قرار زیر است:

۱- بازرسی امور مربوط به اتحادیه ها به منظور حصول اطمینان از رعایت ضوابط و مقررات صنفی و تنظیم گزارشهای لازم.

تبصره ۵: کمیسیون موظف است نتیجه بررسی و گزارش های خود را از طریق هیات ریسه مجمع امور صنفی جهت بررسی کمیسیون نظارت تسلیم دارد.

۲- بازرسی و رسیدگی به شکایات و اعتراضاتی که به مجمع امور صنفی می رسد و تنظیم گزارشهای مقتضی.

ماده ۳۶: مسوولان مجامع امور صنفی و اتحادیه ها مکلفند طبق قوانین و مقررات تسهیلات لازم را برای انجام دادن وظایفی که طبق این قانون به کمیسیون بازرسی محول شده است، فراهم کنند.

ماده ۳۷: اداره امور مجامع امور صنفی و همچنین پیگیری و اجرای مصوبات اجلاس مجامع امور صنفی و نیز مسوولیت پیگیری و اجرای بندهای (۱)، (۴)، (۵)، (۶)، (۷)، (۸)، (۹)، (۱۲)، (۱۴)، (۱۶) و (۱۷) ماده (۳۳) این قانون، به هیات ریسه مجمع امور صنفی و سایر وظایف و اختیارات محوله، به اجلاس عمومی اعضای مجامع امور صنفی واگذار می گردد.

فصل پنجم - شورای اصناف کشور

ماده ۳۸: به منظور تقویت مبانی نظام صنفی، شورای اصناف کشور با هماهنگی دبیرخانه هیات عالی نظارت در تهران تشکیل می گردد.

ماده ۳۹: شورای اصناف کشور متشکل از آن گروه از نمایندگان هیات ریسه مجامع امور صنفی شهرستانهای کشور است. نمایندگان به ترتیب زیر، با نظارت رییس کمیسیون نظارت مرکز استان و رای مخفی اعضای هیات ریسه مجامع امور صنفی آن استان انتخاب و به دبیرخانه هیات عالی نظارت معرفی می گردند:

الف- استانهایی که جمعیت آنها تا یک میلیون نفر باشد تعداد دو نفر، شامل یک نفر از صنوف توزیعی - خدماتی و یک نفر از صنوف تولیدی - خدمات فنی.

ببا - استانهایی که جمعیت آنها بیش از یک میلیون و کمتر از دو میلیون نفر باشد تعداد چهار نفر، شامل دو نفر از صنوف توزیعی - خدماتی و دو نفر از صنوف تولیدی - خدمات فنی.

پ - استانهایی که جمعیت آنها بیش از دو میلیون نفر باشد تعداد شش نفر، شامل سه نفر از صنوف توزیعی - خدماتی و سه نفر از صنوف تولیدی - خدمات فنی.

فا - استان تهران دوازده نفر، شامل شش نفر از صنوف توزیعی - خدماتی و شش نفر از صنوف تولیدی - خدمات فنی.

ماده ۴۰: هیات ریسه شورای اصناف کشور مرکب از هفت نفر است که سه نفر از صنوف تولیدی - خدمات فنی و سه نفر از صنوف توزیعی - خدماتی هستند و بنا بر رای مخفی اعضای شورای اصناف کشور و در حضور هیات نظارت، انتخاب می شوند. یک نفر دیگر به پیشنهاد وزارت بازرگانی و با تصویب هیات عالی نظارت از بین افراد صنفی متمهد و آگاه به مسایل صنفی حداکثر برای مدت دو سال تعیین می گردد.

تبصره ۱: مدت مسوولیت هیات ریسه شورای اصناف کشور نمی تواند بیش از مدت باقیمانده از عضویت آنها در هیات ریسه مجامع امور صنفی باشد. با پایان یافتن مدت مسوولیت هر عضو، عضو دیگری با رعایت مفاد همین ماده جایگزین خواهد شد.

تبصره ۲: نحوه بررسی صلاحیت و برگزاری انتخابات هیات ریسه شورای اصناف کشور به موجب آیین نامه ای خواهد بود که به پیشنهاد مجامع امور صنفی مراکز استانها تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۴۱: پس از تعیین هیات ریسه شورای اصناف کشور، دبیرخانه هیات عالی نظارت موظف است ظرف مدت پانزده روز از هیات ریسه منتخب دعوت به عمل آورد تا در جلسه ای نسبت به انتخاب یک نفر رییس، دو نفر نایب رییس، یک نفر دبیر، یک نفر خزانه دار و دو نفر به عنوان عضو از بین خود اقدام کنند. تشکیلی جلسه های ادواری شورای اصناف کشور در محل دبیرخانه هیات عالی نظارت یا هر مکان دیگری خواهد بود که به وسیله دبیرخانه تعیین می شود.

ماده ۴۲: وظایف و اختیارات شورای اصناف کشور طبق آیین نامه ای خواهد بود که حداکثر ظرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۴۳: شیوه اداره و منابع و مصارف وجوه شورای اصناف کشور به موجب آیین نامه ای خواهد بود که توسط دبیرخانه هیات عالی نظارت و مجامع امور صنفی مراکز استانها تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۴۴: منابع مالی شورای اصناف کشور شامل حق عضویت و کمک های دریافتی از مجامع امور صنفی کشور و حق ارایه خدمات فنی و آموزشی، حسب آیین نامه ای خواهد بود که توسط دبیرخانه هیات عالی نظارت و مجامع امور صنفی مراکز استانها تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

فصل ششم - کمیسیون نظارت

ماده ۴۵: کمیسیون نظارت در شهرستانهای مراکز استانها و در سایر شهرستانهای هر استان با ترتیب زیر تشکیل

می گردد:

الف - در شهرستانهای مراکز استانها:

- مدیران کل یا روسای استانی دستگاههای زیر:

- بازرگانی (رییس کمیسیون) .

- امور اقتصادی و دارایی .

- بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی .

- دادگستری .

- نیروی انتظامی .

- رییس شورای شهر

- شهردار .

- روسای مجامع امور صنفی .

- نماینده مطلع و تام الاختیار استانداری .

- یک فرد صنفی معتمد و مطلع به معرفی مشترک روسای مجامع امور صنفی و تایید رییس کمیسیون نظارت .

تبصره ۵: جلسات کمیسیون با حضور حداقل ۹ نفر از اعضا رسمیت می یابد و تصمیمات آن با اکثریت مطلق

آرای حاضران معتبر خواهد بود.

ب - در سایر شهرستانهای هر استان:

- روسای ادارات:

- بازرگانی (رییس کمیسیون) .

- امور اقتصادی و دارایی .

- بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی .

- دادگستری .

- نیروی انتظامی .

- رییس شورای شهر

- شهردار .

- روسای مجامع امور صنفی .

- نماینده مطلع و تام الاختیار فرمانداری یا بخشداری .

- یک فرد صنفی معتمد و مطلع به معرفی مشترک روسای مجامع امور صنفی و تایید رییس کمیسیون نظارت

تبصره ۱: جلسات کمیسیونهای یاد شده با حضور حداقل هفت نفر از اعضا رسمیت می یابد و تصمیمات با اکثریت مطلق آرای حاضران معتبر خواهد بود.

تبصره ۴: کمیسیون نظارت می تواند از افراد ذی صلاح و صاحب نظر و نیز دستگاه های دولتی یا عمومی ذی مدخل بدون داشتن حق رای برای حضور در جلسات دعوت به عمل آورد.

ماده ۴۶: در تهران، هیات عالی نظارت وظایف کمیسیون نظارت را انجام خواهد داد و می تواند تمام یا قسمتی از وظایف مزبور را به کمیسیون یا کمیسیونهایی مرکب از نمایندگان خود اعم از اعضا هیات یا افراد دیگر واگذار کند.

ماده ۴۷: وظایف و اختیارات کمیسیون نظارت به شرح زیر است:

۱- ادغام اتحادیه های تقسیم یک اتحادیه به دو یا چند اتحادیه و موافقت با تشکیل اتحادیه جدید.

تبصره ۵: وضعیت اموال، داراییها، حقوق و تعهدات اتحادیه ای که به دو یا چند اتحادیه تقسیم می گردد به موجب آیین نامه ای تعیین می شود که توسط وزارت بازرگانی تهیه خواهد شد و به تصویب وزرای عضو هیات عالی نظارت خواهد رسید.

۲- تصویب آیین نامه های مجامع امور صنفی که به هیات عالی نظارت محول نشده است.

۳- نظارت بر انتخابات اتحادیه ها و مجامع امور صنفی.

۴- رسیدگی و بازرسی عملکرد اتحادیه ها و مجامع امور صنفی و تطبیق دادن اقدامات انجام شده آنها با قوانین و مقررات

۵- رسیدگی به بودجه، ترازنامه و صورتهای مالی مجامع امور صنفی و تصویب آنها.

۶- سایر مواردی که در این قانون پیش بینی شده است.

تبصره ۱: کمیسیون نظارت موظف به اجرای تصمیمات هیات عالی نظارت در حدود وظایف و اختیارات قانونی است.

تبصره ۴: کمیسیون نظارت هر شهرستان موظف است بر اساس امکانات و به منظور رعایت مصالح عمومی و حفظ حقوق دیگران در ابتدای هر سال بر اساس خط مشی تعیین شده از سوی هیات عالی نظارت تعداد واحدهای مورد نیاز هر صنف را در هر شهرستان مشخص و جهت صدور پروانه کسب به اتحادیه های صنفی مربوط ابلاغ نماید.

ماده ۴۸: مسوولیت ایجاد هماهنگی و همکاریهای لازم بین کمیسیونهای نظارت، اتحادیه ها و مجامع امور صنفی استان بر عهده رییس کمیسیون نظارت شهر مرکز استان است. رییس کمیسیون نظارت شهر مرکز استان موظف است با تشکیل جلسات و گردهمایی ها و اتخاذ تدابیر لازم، زمینه انجام دادن امور را فراهم آورد.

ماده ۴۹: کمیسیون نظارت مکلف است انواع کالاها و خدمات واحدهای صنفی را، که تعیین نرخ برای آنها از نظر کمیسیون ضرورت دارد، مشخص و نرخ آنها را برای مدت معین تعیین کند و به مجمع امور صنفی ذی ربط اعلام دارد.

مجمع امور صنفی مکلف است مراتب را از طریق رسانه های گروهی برای اطلاع عموم آگهی و از طریق اتحادیه ها به افراد و واحدهای صنفی اعلام کند.

کلیه افراد و واحدهای صنفی ملزم به رعایت نرخهای تعیین شده از طرف کمیسیون نظارت هستند.

ماده ۵۰: کمیسیون نظارت برای نظارت بر نرخ گذاری کالاها و خدمات موظف است ناظرانی از بین معتمدان خود و مصرف کنندگان انتخاب و معرفی کند. گزارش ناظران برای مراجع قضائونی ذی صلاح موضوع تبصره ۱ ماده ۶۹ قابل پیگیری است. برای ناظران از سوی کمیسیون نظارت کارت شناسایی صادر می گردد.

تبصره ۵: کلیه امور ناظران اعم از استخدام، عزل و نصب آنها برعهده وزارت بازرگانی است.

فصل هفتم - هیات عالی نظارت

ماده ۵۱ : هیات عالی نظارت با ترکیب زیر تشکیل می شود:

۱- وزیر بازرگانی (رییس هیات) .

۲- وزیر کشور .

۳- وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.

۴- وزیر دادگستری .

۵- وزیر امور اقتصادی و دارایی.

۶- فرماندهی نیروی انتظامی کشور .

۷- شهردار تهران .

۸- رییس شورای اصناف کشور .

۹- روسای مجامع امور صنفی شهرستان تهران .

تبصره ۱ : جلسات هیات عالی نظارت با حضور اکثریت نسبی اعضا رسمیت می یابد.

تبصره ۲ : وزیران دیگر، بر اساس دستور جلسه، با داشتن حق رای در جلسات حضور خواهند یافت.

تبصره ۳ : هیات عالی نظارت می تواند از افراد ذی صلاح و صاحب نظر برای حضور بدون داشتن حق رای در جلسات خود دعوت به عمل آورد .

تبصره ۴ : تصویب آیین نامه های موضوع این قانون با اکثریت مطلق آرای وزیران حاضر معتبر خواهد بود .
در سایر موارد، تصمیمات با اکثریت نسبی آرای حاضران در جلسه معتبر است .

ماده ۵۲ : هیات عالی نظارت دارای دبیرخانه ای است که در وزارت بازرگانی مستقر است . تشکیلات اداری و امور مالی و نحوه اداره آن به موجب آیین نامه ای خواهد بود که توسط وزارت بازرگانی تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید .

ماده ۵۳ : وظایف و اختیارات هیات عالی نظارت به شرح زیر است :

۱- اعلام نظر قطعی به عنوان مرجع تشخیص تبصره ۱ بند ب ماده ۲ و تبصره بند ۱ ماده ۴ .

- ۲- تشخیص ضرورت برقراری حدود صنفی برای صنوف و سیاستگذاری در این زمینه.
- ۳- تصویب وظایف کمیسیونهای رسیدگی به شکایات، حل اختلاف، بازرسی، فنی و آموزشی و کمیسیونهای دیگر مورد نیاز اتحادیه ها به پیشنهاد دبیرخانه هیات عالی نظارت.
- ۴- ابطال انتخابات یا عزل هیات ریسه اتحادیه ها یا مجامع امور صنفی شهرستانها به پیشنهاد کمیسیون نظارت .
- ۵- ابطال انتخابات یا عزل هیات ریسه شورای اصناف کشور .
- ۶- تصویب آیین نامه هایی که در این قانون پیش بینی شده است.
- ۷- رسیدگی به اختلاف بین کمیسیون نظارت و مجامع امور صنفی یا شورای اصناف کشور.
- ۸- تعیین خط مشی کلی در خصوص صدور پروانه کسب در سطح کشور .
- ۹- تعیین خط مشی و سیاستهای اجرایی لازم برای ایجاد هماهنگی بین کمیسیونهای نظارت ، اتحادیه ها و مجامع امور صنفی کشور و نظارت بر فعالیت آنها در حدود مفاد قانون .
- ۱۰- آرایه راهکارهای اجرایی مناسب برای صدور کالاها و خدمات واحدهای صنفی با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور .
- ۱۱- سایر مواردی که به موجب این قانون به هیات عالی نظارت محول گردیده است .

ماده ۵۴ : هیات عالی نظارت می تواند قسمتی از وظایف خود را به جز موارد مندرج در بند ۶ ماده ۵۴ این قانون به کمیسیون یا کمیسیون هایی مرکب از نمایندگان خود تفویض کند .

فصل هشتم - جرایم و مجازات‌ها

ماده ۵۵ - گرانفروشی: عبارت است از عرضه یا فروش کالاها یا ارائه خدمات به بهایی بیش از نرخهای تعیین شده به طور علی الحساب یا قطعی توسط مراجع رسمی، عدم اجرای مقررات و ضوابط قیمت گذاری و انجام دادن هر نوع اقدام بعدی که منجر به افزایش بهای کالاها یا خدمات برای خریدار گردد.

مجازات گرانفروشی با عنایت به دفعات تکرار در هر سال به شرح زیر است:

الف - مرتبه اول: جریمه نقدی معادل دو برابر مبلغ گرانفروشی.

ب - مرتبه دوم: جریمه نقدی معادل پنج برابر مبلغ گرانفروشی.

پ - مرتبه سوم: جریمه نقدی معادل هشت برابر مبلغ گرانفروشی و نصب پارچه به عنوان متخلف به مدت یکک ماه.

ت - مرتبه چهارم: علاوه بر مجازاتهای مقرر برای مرتبه سوم، ابطال پروانه کسب به مدت یکک سال.

ماده ۵۶ - کم فروشی: عبارت است از عرضه یا فروش کالاها یا ارائه خدمات کمتر از مقدار خریداری شده از نظر کمی یا کیفی. مبنای تعیین وقوع بزه نرخ مراجع رسمی است.

مجازات کم فروشی با عنایت به دفعات تکرار در هر سال به شرح زیر است:

الف - مرتبه اول: جریمه نقدی معادل دو برابر مبلغ کم فروشی.

ب - مرتبه دوم: جریمه نقدی معادل پنج برابر مبلغ کم فروشی.

پ - مرتبه سوم: جریمه نقدی معادل هشت برابر مبلغ کم فروشی و نصب پارچه به عنوان کم فروش به مدت یکک ماه.

ت - مرتبه چهارم: علاوه بر مجازاتهای مقرر برای مرتبه سوم، ابطال پروانه کسب به مدت یکک سال.

ماده ۵۷ - تقلب: عبارت است از عرضه یا فروش کالاها یا ارائه خدماتی که از لحاظ کیفیت مغایر مشخصات کالاها یا خدماتی باشند که بها یا اجرت آنها دریافت شده است.

مجازات تقلب با عنایت به دفعات تکرار در هر سال به شرح زیر است:

الف - مرتبه اول: جریمه نقدی معادل پنج برابر کل مبلغ دریافتی.

ب - مرتبه دوم: جریمه نقدی معادل ده برابر کل مبلغ دریافتی و نصب پارچه به عنوان متقلب به مدت یکک ماه.

پ- مرتبه سوم: علاوه بر مجازاتهای مقرر برای مرتبه دوم، ابطال پروانه کسب به مدت یک سال.

ماده ۵۸ - احتکار: عبارت است از نگهداری کالا به صورت عمدۀ با تشخیص مراجع ذی صلاح و امتناع از عرضه آن به قصد گرانفروشی یا اضرار به جامعه پس از اعلام ضرورت عرضه توسط دولت. مجازات احتکار با عنایت به دفعات تکرار در هر سال به شرح زیر است:

الف- مرتبه اول: جریمه نقدی معادل قیمت رسمی یا قیمت فروش کالاهای احتکار شده و عرضه کلی کالاهای برای فروش.

ب- مرتبه دوم: جریمه نقدی معادل دو برابر قیمت رسمی یا قیمت فروش کالاهای احتکار شده، عرضه کلی کالاهای برای فروش و نصب پارچه به عنوان محتکر به مدت یک ماه.

پ- مرتبه سوم: جریمه نقدی معادل پنج برابر قیمت رسمی یا قیمت فروش کالاهای احتکار شده، عرضه کلی کالاهای برای فروش، تعطیل واحد صنفی و نصب پارچه به عنوان محتکر به مدت شش ماه.

ت- مرتبه چهارم: علاوه بر مجازاتهای مقرر برای مرتبه سوم، ابطال پروانه کسب به مدت یک سال.

تبصره: در صورتی که نگهداری کالا با اطلاع مراجع ذی صلاح باشد، احتکار محسوب نمی شود.

ماده ۵۹- عرضه خارج از شبکه: عبارت است از عرضه کالاها برخلاف ضوابط شبکه های توزیع تعیین شده از طرف وزارت بازرگانی یا سایر وزارتخانه ها.

مجازات عرضه خارج از شبکه با عنایت به دفعات تکرار در هر سال به شرح زیر است:

الف- مرتبه اول: جریمه نقدی معادل مبلغ فروش خارج از شبکه و عرضه کالاهای موجود در شبکه های توزیع.

ب- مرتبه دوم: جریمه نقدی معادل سه برابر مبلغ فروش خارج از شبکه و عرضه کالاهای موجود در شبکه های توزیع.

پ- مرتبه سوم: جریمه نقدی معادل پنج برابر مبلغ فروش خارج از شبکه، عرضه کالاهای موجود در شبکه های توزیع و نصب پارچه به عنوان متخلف به مدت یک ماه.

ت- مرتبه چهارم: علاوه بر مجازاتهای مقرر برای مرتبه سوم، ابطال پروانه کسب برای مدت یک سال.

ماده ۶۰- عدم درج قیمت: عبارت است از نصب نکردن برچسب قیمت بر کالاها یا استفاده نکردن از تابلو نرخ دستمزد خدمات در محل کسب یا حرفه، یا درج قیمت به نحوی که برای مراجعه کنندگان قابل رویت نباشد.

مجازات عدم درج قیمت با عنایت به دفعات تکرار در هر سال به شرح زیر است:

الف- مرتبه اول: جریمه نقدی از دویست هزار ریال تا پانصد هزار ریال.

- ب- مرتبه دوم: جریمه نقدی از پانصد هزار ریال تا دو میلیون ریال .
- پ- مرتبه سوم: جریمه نقدی از دو میلیون ریال تا پنج میلیون ریال و نصب پارچه به عنوان متخلف به مدت یک ماه.
- ت- مرتبه چهارم: جریمه نقدی از پنج میلیون ریال تا ده میلیون ریال و ابطال پروانه کسب به مدت یک سال.
- تبصره ۵: در مواردی که قیمت رسمی برای کالاها و خدمات تعیین شده باشد، قیمت رسمی باید درج شود.

ماده ۶۱- اخفا و امتناع از عرضه کالا: عبارت است از خودداری از عرضه کالایا کالاهای دارای نرخ رسمی به قصد گرانفروشی یا تبعیض در فروش.

مجازات اخفا و امتناع از عرضه کالا با عنایت به دفعات تکرار در هر سال به شرح زیر است:

- الف- مرتبه اول: جریمه نقدی از دویست هزار ریال تا دو میلیون ریال .
- ب- مرتبه دوم: جریمه نقدی از دو میلیون ریال تا پنج میلیون ریال .
- پ- مرتبه سوم: جریمه نقدی از پنج میلیون ریال تا ده میلیون ریال و نصب پارچه به عنوان متخلف به مدت یک ماه.
- ت- مرتبه چهارم: علاوه بر مجازاتهای مقرر برای مرتبه سوم، ابطال پروانه کسب به مدت یک سال.

ماده ۶۲- عدم صدور یا عدم آرایه صورت حساب: عبارت است از خودداری از صدور یا آرایه صورت حساب به شرح مندرج در بند ۴ ماده ۱۲ این قانون یا صدور صورت حساب خلاف واقع .

مجازات عدم صدور یا عدم آرایه صورت حساب با عنایت به دفعات تکرار در هر سال به شرح زیر است:

- الف- مرتبه اول: جریمه نقدی از دویست هزار ریال تا پانصد هزار ریال .
- ب- مرتبه دوم: جریمه نقدی از پانصد هزار ریال تا دو میلیون ریال .
- پ- مرتبه سوم: جریمه نقدی از دو میلیون ریال تا پنج میلیون ریال و نصب پارچه به عنوان متخلف به مدت یک ماه.
- ت- مرتبه چهارم: علاوه بر مجازاتهای مقرر برای مرتبه سوم، ابطال پروانه کسب به مدت یک سال.

ماده ۶۳- عدم اجرای ضوابط قیمت گذاری و توزیع: عبارت است از عدم آرایه مدارک لازم جهت اجرای ضوابط قیمت گذاری و توزیع به مراجع قانونی بدون عذر موجه ظرف سه ماه از تاریخ ترخیص کالاهای وارداتی یا در اختیار گرفتن تولیدات داخلی .

تبصره ۵: تشخیص موجه بودن عذر با مجامع امور صنفی است .

مجازات عدم اجرای ضوابط قیمت گذاری و توزیع با عنایت به دفعات تکرار در هر سال به شرح زیر است:

الف- مرتبه اول: جریمه نقدی از بیست درصد تا پنجاه درصد قیمت رسمی کالاها .

ب- مرتبه دوم: جریمه نقدی از پنجاه درصد تا دو برابر قیمت رسمی کالاها .

بها- مرتبه سوم: جریمه نقدی ازدو برابر تا پنج برابر قیمت رسمی کالاها و نصب پارچه به عنوان متخلف به مدت یک ماه.

ت- مرتبه چهارم: علاوه بر مجازاتهای مقرر برای مرتبه سوم، ابطال پروانه کسب یا کسارت بازرگانی برحسب مورد، به مدت یک سال.

تبصره ۵: مراحل فوق در مورد هر کالا به طور مستقل طی خواهد شد.

ماده ۶۴- فروش اجباری: عبارت است از فروش اجباری یک یا چند نوع کالا به همراه کالا یا کالاهای دیگر به صورت عمده فروشی یا خرده فروشی.

مجازات فروش اجباری با عنایت به دفعات تکرار در هر سال به شرح زیر است:

الف- مرتبه اول: جریمه نقدی معادل دو برابر قیمت کالا یا کالاهای تحمیلی.

ب- مرتبه دوم: جریمه نقدی معادل پنج برابر قیمت کالا یا کالاهای تحمیلی.

پ- مرتبه سوم: جریمه نقدی معادل ده برابر قیمت کالا یا کالاهای تحمیلی و نصب پارچه به عنوان متخلف به مدت یک ماه.

ت- مرتبه چهارم: علاوه بر مجازاتهای مقرر برای مرتبه سوم، ابطال پروانه کسب به مدت یک سال.

ماده ۶۵- عدم اعلام موجودی: عبارت است از عدم اظهار صحیح موجودی کالاهای دارای نرخ رسمی که

ضرورت اعلام آن توسط دولت تعیین می شود، از طرف واحدهای عمده فروشی.

مجازات عدم اعلام موجودی با عنایت به دفعات تکرار در هر سال به شرح زیر است:

الف- مرتبه اول: جریمه نقدی معادل قیمت رسمی کالاها و عرضه کالاها به قیمت رسمی.

ب- مرتبه دوم: جریمه نقدی معادل سه برابر قیمت رسمی کالاها و عرضه کالاها به قیمت رسمی.

پ- مرتبه سوم: جریمه نقدی معادل پنج برابر قیمت رسمی کالاها، عرضه کالاها به قیمت رسمی و نصب پارچه به عنوان متخلف به مدت یک ماه.

ت- مرتبه چهارم: علاوه بر مجازاتهای مقرر برای مرتبه سوم، ابطال پروانه کسب به مدت یک سال.

ماده ۶۶: عدم رعایت مفاد مقررات ماده ۱۸ و بندهای ۱۱ و ۱۳ ماده ۳۳ این قانون از سوی فرد صنفی، تخلف

محسوب می شود و متخلف به جزای نقدی از دویست هزار ریال تا پانصد هزار ریال در هر بار محکوم خواهد شد.

ماده ۶۷: چنانچه بر اثر وقوع جرایم مندرج در این قانون، خسارتی به اشخاص ثالث وارد شود، به درخواست

شخص خسارت دیده، فرد صنفی متخلف، علاوه بر مجازاتهای مقرر در این قانون، به جبران زیانهای وارده به خسارت دیده نیز محکوم خواهد شد.

ماده ۶۸: خریداران و مصرف کنندگان می توانند شکایات خود را در مورد جرایم موضوع این فصل به اتحادیه ها یا مجامع امور صنفی نیز تسلیم دارند.

اتحادیه ها و مجامع امور صنفی موظفند ظرف دو هفته شکایت را مورد بررسی اولیه قرار دهند و مراتب تخلف فرد صنفی را به مراجع قانونی ذی صلاح گزارش کنند.

تبصره ۱: منظور از مراجع قانونی ذی صلاح، دادگاههایی است که با حفظ اولویت بسرای رسیدگی به جرایم و تخلفات مندرج در این ماده به طور اخص و این قانون به طور اعم، توسط قوه قضائیه در محل مجامع امور صنفی تشکیل می شود.

تبصره ۲: دفاتر دادگاهها مکلف اند یک نسخه از احکام صادر شده در مهلت قانونی حداکثر سه ماه را برای ضبط در پرونده فرد صنفی در اختیار مجامع امور صنفی قرار دهند.

ماده ۶۹: میزان جزای نقدی تعیین شده در این فصل، هر سه سال یکبار بنا به پیشنهاد وزارت بازرگانی و نایب هیات وزیران قابل تعدیل است.

فصل نهم - سایر مقررات

ماده ۷۰: وزارتخانه ها، شهرداری ها و سازمانهای وابسته به دولت می توانند وصول مالیات، عوارض و هزینه خدمات خود را از اصناف به اتحادیه ها یا مجامع امور صنفی واگذار کنند.

اتحادیه ها و مجامع امور صنفی مالیات، عوارض و هزینه خدمات را طبق مقررات و قوانین جاری وصول و پس از کسر کارمزدی که مورد توافق قرار می گیرد، ظرف یک هفته به حساب طرف توافق واریز خواهند کرد.

ماده ۷۱: اتحادیه ها و مجامع امور صنفی می توانند برای خدمات اعضای هیات مدیره یا هیات ریسه خود، بر حسب آیین نامه ای که توسط وزارت بازرگانی تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید، مالیاتی را از محل درآمدهای خود در بودجه سالانه پیش بینی و پرداخت کنند.

تبصره ۱: اعضای موضوع این ماده، با توجه به ماهیت کار خود، بابت دریافتی های ییاد شده مشمول قوانین و مقررات کار و تامین اجتماعی نخواهند بود.

تبصره ۲: اعضای شورای اصناف کشور به غیر از مبالغ دریافتی به شرح مندرج در این ماده، دریافتی دیگری نخواهند داشت. شیوه بازپرداخت هزینه های قابل قبول ناشی از عضویت آنها در این شورا، در آیین نامه موضوع این ماده پیش بینی خواهد شد.

ماده ۷۲: اتحادیه ها، مجامع امور صنفی و شورای اصناف کشور موظف به اجرای مصوبات هیات عالی نظارت و کمیسیون نظارت در چارچوب این قانون اند.

ماده ۷۳: رسیدگی به تخلفات اداری مسوولان اتحادیه ها، مجامع امور صنفی و شورای اصناف کشور طبق آیین نامه ای خواهد بود که توسط وزارت بازرگانی با همکاری وزارت دادگستری تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۷۴: به منظور کمک به افزایش کمی و کیفی فعالیت های صنوف تولیدی - خدماتی و نیز کمک به حل معضل اشتغال، پیش بینی های لازم جهت اعطای تسهیلات در قانون بودجه سالانه کشور به عمل خواهد آمد.

ماده ۷۵: نیروی انتظامی کشور موظف است در اجرای این قانون همکاری لازم را با اتحادیه ها، مجامع امور صنفی، شورای اصناف کشور معمول دارد. نحوه همکاری به موجب آیین نامه ای خواهد بود که توسط وزارت

بازرگانی با همکاری وزارت کشور و نیروی انتظامی تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

ماده ۷۶: شهرداریها موظفند در صورت تخریب واحدهای صنفی در اجرای طرحهای مصوب، از دریافت هزینه های مترتب بر صدور پروانه ساخت یا مجوز جایگزین کردن واحد جدید خودداری ورزند.

ماده ۷۷: هر یک از اعضای هیات مدیره اتحادیه ها و هیات ریسه مجامع امور صنفی و شورای اصناف کشور نسبت به وجوه و اموال اتحادیه ، مجمع امور صنفی و شورای اصناف کشور و وجوهی که در اجرائی این قانون و سایر قوانین و مقررات در اختیار آنان قرار می گیرد، امین محسوب می شوند.

ماده ۷۸: هر واحد صنفی که فصد حراج کالاهای خود را داشته باشد، مکلف است طبق آیین نامه ای که از طرف وزارت بازرگانی تهیه می شود و به تصویب هیات عالی نظارت می رسد، اقدام کند. برگزاری حراج بدون رعایت ضوابط مندرج در آیین نامه ، واحد صنفی را مشمول مجازات مندرج در ماده ۶۶ این قانون خواهد کرد.

ماده ۷۹: ضوابط حاکم بر فروشگاههای بزرگ، چندمنظوره یا زنجیره ای ، شیوه فعالیت و نحوه نظارت بر آنها، طبق آیین نامه ای خواهد بود که توسط وزارت بازرگانی تهیه خواهد شد و به تصویب هیات عالی نظارت خواهد رسید.

تبصره ۵: مرجع صدور مجوز فعالیت فروشگاههای موضوع این ماده ، وزارت بازرگانی است.

ماده ۸۰: به منظور حمایت از تولید کنندگان فرش دست باف به کمیسیونهای نظارت مراکز استانها اجازه داده می شود، به تشخیص خود، در هر استان نسبت به تشکیل اتحادیه استانی، بدون رعایت مفاد ماده ۱۹ این قانون ، جهت تولید کنندگان مزبور اقدام کنند. این اتحادیه ها تحت نظارت کمیسیون نظارت مرکز استان خود خواهند بود.

ماده ۸۱: وزارتخانه ها، موسسات ، سازمانها یا شرکتهای دولتی ، سایر دستگاههای دولتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است و نهادهای عمومی غیر دولتی، که طبق قوانین جاری ملزم یا مجاز به عرضه مستقیم کالاها یا خدمات به مصرف کنندگان هستند... اعم از اینکه از طریق اساکن و تاسیسات متعلق به خود یا دیگر اشخاص به این کار میادرت ورزند، از شمول این قانون مستثنا هستند، اما رعایت سایر قوانین و مقررات جاری و نرخهای تعیین شده برای کالاها و خدمات توسط مراجع قانونی ذی ربط، الزامی است. دستگاه دولتی یا نهاد عمومی غیر دولتی متبوع در حیطه وظایف و اختیارات قانونی خود، مسوولیت نظارت و کنترل و سایر امور مربوط

به اداره این اماکن را برعهده دارد. در صورتی که این قبیل فعالیتها به اشخاص حقیقی یا حقوقی واگذار گردد یا انجام دادن آنها با مشارکت بخش خصوصی صورت پذیرد، مشمول قانون نظام صنفی و مقررات آن خواهد بود.

ماده ۸۲: اشخاص حقیقی یا حقوقی که طبق قوانین جاری موظف به اخذ مجوز فعالیت یا پروانه تاسیس، بهره برداری یا اشتغال از وزارتخانه ها، موسسات، سازمانها یا شرکتهای دولتی، سایر دستگاههای دولتی که مشمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است یا نهادهای عمومی غیر دولتی هستند، چنانچه به عرضه مستقیم کالاها یا خدمات به مصرف کنندگان مبادرت ورزند، مکلفند علاوه بر دریافت مجوز فعالیت یا پروانه، نسبت به اخذ پروانه کسب از اتحادیه مربوط اقدام کنند. اشخاص مذکور مشمول قانون نظام صنفی و مقررات آن خواهند بود.

تبصره ۵: اخذ پروانه کسب از اتحادیه، مانع اعمال نظارت مقرر در قوانین جاری از سوی هریک از دستگاههای دولتی یا نهادهای عمومی غیر دولتی یادشده بر آنها نخواهد بود.

ماده ۸۳: کلیه واردکنندگان کالا که به صورت تجاری به واردات کالا اقدام کنند و قصد توزیع یا فروش کالاهای وارداتی خود را داشته باشند، در صورتی که به عرضه مستقیم کالا به مصرف کننده مبادرت ورزند، ملزم به اخذ پروانه کسب طبق مقررات این قانون خواهند بود.

ماده ۸۴: به منظور ارتقای سطح فرهنگ کشور و تسهیل و گسترش فعالیتهای فرهنگی در سراسر کشور در صورت پیشنهاد وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و تصویب وزیران عضو هیات عالی نظارت صنفی که دارای مجوز فعالیت از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هستند، از مشمول این قانون مستثنا خواهند شد.

ماده ۸۵: از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۵۹ شورای انقلاب و کلیه اصلاحات و الحاقات بعدی آن و نیز سایر قوانین مغایر لغو و بلااثر می گردد.